

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD

Odbor kancelář hejtmanky

Úsek vedoucího odboru

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX00W8ZPO

Váš dopis zn.:

Ze dne: 22. 5. 2020

Naše č. j.: KUJCK 64587/2020

Sp. zn.: KHEJ 63384/2020/kakr SO

Vyřizuje: Bc. Kamila Křížová

Telefon: 386 720 225

E-mail: krizovak@kraj-jihocesky.cz

Datum: 27. 5. 2020

Odpověď na Žádost o informaci dle 106/1999 Sb. - stížnost na nečinnost

Dne 22. 5. 2020 obdržel Krajský úřad Jihočeského kraje Vaše podání „Žádost o informaci dle 106/1999 Sb. – stížnost na nečinnost, ze dne 22. 5. 2020, v němž uvádíte:

Vážení,

Před měsícem jsme Vás požádali o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Dosud jsme neobdrželi odpověď, proto se na Vás obracíme opakovaně a žádáme o zjednání nápravy.

Původní žádost o informaci naleznete v příloze.

K výše uvedenému podání Vám sdělujeme následující:

Vaši původní „Žádost o informaci – žádost o doplnění“ ze dne 29. 4. 2020, týkající se veřejné zakázky S29/2012 Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach, jsme obdrželi dne 29. 4. 2020. Tato žádost však mylně nebyla zařazena do evidence žádostí o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. (jelikož odkaz na tento zákon neobsahovala) a tudíž vyřízena v zákonné lhůtě. Za toto nedorozumění se Vám omlouváme a Vámi požadované dokumenty zasíláme v příloze tohoto sdělení.

S pozdravem

Mgr. Petr Soukup
vedoucí odboru

Příloha

Rozsudek.pdf

Rozsudek-odvolání.pdf

Usnesení-smír

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 5, sídlem Praha 2, Legerova 1877/7, pracoviště Praha 5, nám. Kinských 5, rozhodl soudcem Mgr. Jindřichem Kyselou ve věci

žalobce: **Jihočeský kraj**, IČO: 70890650
sídlím U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

proti
žalované: **Tercier, spol. s r.o.**, IČO: 61063207
sídlím Radlická 1170/61, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátkou JUDr. Martinou Mervartovou, Ph.D.
sídlím Václavské náměstí 837/11, 110 00 Praha 1

o zaplacení 100 000 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. **Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku ve výši 100 000 Kč spolu s úroky z prodlení, které odpovídají ročně výši repositazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, jdoucími ode dne 21. 3. 2014 do zaplacení.**
- II. **Žalobce je povinen uhradit žalované na náhradě nákladů řízení částku 19 602 Kč k rukám právní zástupkyně žalované, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou k soudu dne 24.1.2018 domáhal po žalované zaplacení částky 100 000 Kč s příslušenstvím s tím, že jako mandant uzavřel dne 4.4.2011 se žalovanou jako mandatářem mandátní smlouvu, na jejímž základě se žalovaná zavázala provést pro žalobce

zadavatelské činnosti vyplývající ze zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a to pro zadání podlimitní veřejné zakázky na zhotovení stavby „Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“. Dne 17.10.2012 vydal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutí č. j. ÚOHS-S29/2012/VZ-19495/2012/521/JHn, kterým ve výroku I. vyslovil, že se žalobce jako zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“) tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 61 odst. 4 v návaznosti na ustanovení § 6 citovaného zákona, když losování dne 21.6.2011 prostřednictvím elektronického zařízení neprovedl v souladu se zásadou transparentnosti, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a již dne 16.8.2011 žalobce uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku. Výrokem II. rozhodnutí uložil žalobci za spáchání tohoto správního deliktu dle ustanovení § 120 odst. 2 písm. a) zákona o veřejných zakázkách pokutu ve výši 350 000 Kč, splatnou do dvou měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad a Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutím ze dne 9. 12. 2013 č. j. ÚOHS-R310/2012/VZ-23991/2013/310/MMI potvrdil shora uvedené rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v části výroku I. a podaný rozklad zamítl a současně výrok II. rozhodnutí správního orgánu změnil tak, že žalobci uložil za spáchání předmětného správního deliktu pokutu ve výši 100 000 Kč. Splatnost pokuty pak stanovil do dvou měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí č. j. ÚOHS-S29/2012/VZ-19495/2012/521/JHn. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nabylo právní moci dne 10.12.2013. Úhradu uložené pokuty provedl žalobce dne 3.2.2014. K protiprávnímu jednání žalobce došlo při zadávání veřejné zakázky, k jejímuž zajištění a realizaci se pro žalobce žalovaná smluvně zavázala, tj. v souvislosti s veřejnou zakázkou „Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“ zadávanou v užším řízení, jak vyplývá z mandátní smlouvy ze dne 4.4.2011. Mandátní smlouvu uzavřel žalobce s žalovanou dne 4.4.2011 dle § 566 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“); vztah mezi žalobcem a žalovanou se proto řídí tímto právním předpisem. Podle § 373 obchodního zákoníku kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost. Podle § 379 téhož zákona se nahrazuje skutečná škoda a ušlý zisk. Předmětem mandátní smlouvy bylo dle čl. I odst. 1 smlouvy zajištění a realizace zadavatelských činností vyplývajících ze zákona o veřejných zakázkách, a to pro zadání podlimitní veřejné zakázky na zhotovení stavby „Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“. Jak z mandátní smlouvy vyplývá, žalobce pověřil žalovanou dle ustanovení § 151 zákona o veřejných zakázkách výkonem zadavatelských činností souvisejících se zadáním předmětné veřejné zakázky a žalovaná sjednanou činnost vykonávala (žalované byla uhrazena žalobcem odměna ve výši 47 937,60 Kč). Z odst. 3 téhož zákonného ustanovení pak vyplývá, že odpovědnost zadavatele za dodržování zákona o veřejných zakázkách není dotčena, nechá-li se zadavatel zastoupit při výkonu práv a povinností jinou osobou. Činnosti nutné k provedení zadávacího řízení, k jejichž provedení se žalovaná jako mandatář zavázala v rámci užšího řízení, jsou pak dále konkretizovány v čl. I odst. 5 mandátní smlouvy. Při výkonu své činnosti pro žalobce však žalovaná porušila smluvní povinnosti, vyplývající pro ni z mandátní smlouvy, přičemž žalobci jako veřejnému zadavateli, odpovědnému za dodržování zákona o veřejných zakázkách, byla uložena pokuta za správní delikt ve výši 100 000 Kč, konkrétně za nedodržení postupu stanoveného v ustanovení § 61 odst. 4 v návaznosti na ustanovení § 6 zákona o veřejných zakázkách, když losování dne 21.6.2011 prostřednictvím elektronického zařízení neprovedl žalobce v souladu se zásadou transparentnosti, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a již dne 16.8.2011 žalobce uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku. Podle čl. VI odst. 4 mandátní smlouvy mandatář odpovídá mandantovi za to, že jeho činností podle této smlouvy nebudou porušena ustanovení zákona č. 137/2006 Sb. ani ustanovení obecně závazných právních předpisů. V případě, že dojde k takovému porušení právních předpisů mandatářem, má mandant právo na okamžité odstoupení

od smlouvy a právo na zaplacení smluvní pokuty dle čl. VI odst. 3 a odst. 4 této smlouvy. Podle čl. VI odst. 3 platí, že v případě, že mandatář porušuje smlouvu způsobem, který zákon či tato smlouva (čl. VII odst. 7) považují za podstatný, uhradí mandantovi smluvní pokutu ve výši celkové úplaty sjednané v čl. II odst. 1 smlouvy. Sjednáním a uhrazením této smluvní pokuty nejsou dotčena ostatní práva mandanta včetně práva na náhradu škody a práva na odstoupení od smlouvy. Žalobce je přesvědčen, že mu na základě porušení smluvních povinností žalovanou z mandátní smlouvy ze dne 4.4.2011 vznikla zaplacením pokuty ve výši 100 000 Kč, uložené žalobci za spáchání správního deliktu dle zákona o veřejných zakázkách, škoda, představující zmenšení majetku žalobce o tuto částku. Žalobce uplatnil právo na náhradu škody ve výši 100 000 Kč dopisem ze dne 5.3.2014 a k její úhradě vystavil téhož dne fakturu č. 000109 na zaplacení této částky se splatností do dne 20.3.2014. Žalovaná škodu ve lhůtě splatnosti nezaplatila a dopisem ze dne 17.3.2014 fakturu jako bezdůvodně vystavenou žalobci vrátila. Žalovaná předmětnou škodu nezaplatila ani přes upomínku žalobce ze dne 4.4.2014. Předžalobní výzvou ze dne 25.5.2015, doručenou žalované dne 26.5.2015, žalobce vyzval žalovanou k uhrazení náhrady škody ve lhůtě do 12.6.2015 s upozorněním, že v případě nezaplacení bude žalobce pohledávku vymáhat soudně. Do dne podání žaloby žalovaná vyúčtovanou náhradu škody ve výši 100 000 Kč žalobci nezaplatila. O podání žaloby rozhodla Rada Jihočeského kraje dne 7.12.2017 usnesením č. 1317/2017/RK-29. Vůči žalované žalobce uplatnil nárok na smluvní pokutu s příslušenstvím, která byla v mandátní smlouvě ze dne 4.4.2011 sjednána pro případ, že činností žalované, jakožto zástupce zadavatele, dojde k porušení zákona o zadávání veřejných zakázek (viz článek VI mandátní smlouvy). Nárok na zaplacení smluvní pokuty ve výši 47 937,60 Kč s příslušenstvím žalobce uplatnil dne 17.6.2015 u zdejšího soudu. Usnesením ze dne 9.3.2016, č. j. 34 C 211/2015-19, soud schválil smír v předmětné věci a žalovaná dne 11.3.2016 uhradila žalobci smluvní pokutu s příslušenstvím v celkové výši 56 549,83 Kč. Podle znění mandátní smlouvy ze dne 4.4.2011 sjednáním a uhrazením smluvní pokuty nejsou dotčena ostatní práva, včetně práva na náhradu škody.

2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že žalobou uplatněný nárok neuznává a namítá, že tento je dle jejího názoru promlčen. Uvedla, že nesporně, že žalobce jako mandant uzavřel dne 4.4.2011 s žalovanou jako mandatářem mandátní smlouvu, na jejímž základě se žalovaná zavázala provést pro žalobce zadavatelské činnosti vyplývající ze zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon“), a to pro zadání podlimitní veřejné zakázky na zhotovení stavby „Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“. Žalovaná na základě této mandátní smlouvy provedla pro žalobce veškeré zadavatelské činnosti v rozsahu, ke kterému byla oprávněna zněním § 151 zákona a po ukončení zadávacího řízení předala žalobci dokumentaci o veřejné zakázce ve smyslu § 17 písm. w) zákona. Zadávací řízení bylo ukončeno dne 16.8.2011 uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem SWIETELSKY stavební s.r.o. V průběhu zadávacího řízení ani po jeho skončení neměl žalobce ani žádný zájemce nebo uchazeč o předmětnou veřejnou zakázku k činnostem žalované žádné připomínky ani výhrady. Dne 18.2.2012 oznámil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) svým usnesením ze dne 16.2.2012 žalobci zahájení správního řízení ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném ke dni 17.5.2011, v souvislosti s veřejnou zakázkou „Rekonstrukce silnice 111/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“. Tímto usnesením stanovil žalobci lhůtu do 29.2.2012, ve které je podle § 36 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 citovaného zákona oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko. Žalobce cestou e-mailu zaslal toto usnesení žalované a vyžádal zpracování vyjádření k podkladům rozhodnutí za zadavatele. Na základě této žádosti žalovaná zpracovala vyjádření, kde je popsán průběh zadávacího řízení včetně úkonu omezení počtu zájemců dle § 61 odst. 4 zákona náhodným výběrem losem, a to elektronickým zařízením a za účasti notáře. V závěru „vyjádření“ je konstatováno přesvědčení, že zadavatel postupoval v rámci šetřené veřejné zakázky v souladu s § 61 odst. 4 zákona v návaznosti na § 6 zákona, tedy že neporušil povinnost

dodržovat při postupu podle zákona zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace a že se nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Takto žalovanou koncipovaný text vyjádření k usnesení ÚOHS žalobce beze změny použil a předložil jako svoji reakci na zahájení správního řízení ÚOHS. Dne 12.3.2014 byl žalované doručen dopis žalobce „vyúčtování smluvní pokuty a náhrady škody“, ze kterého se žalovaná dozvěděla, že dne 17.10.2012 vydal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutí č.j. ÚOHS-S29/2012/VZ-19495/2012/521/JHn. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který svým rozhodnutím ze dne 9.12.2013, č.j. ÚOHS-R310/2012/VZ-23991/2013/310/MMI, změnil původní rozhodnutí tak, že žalobci uložil za spáchání předmětného správního deliktu pokutu ve výši 100 000 Kč. K protiprávnímu jednání mělo dojít právě v souvislosti s veřejnou zakázkou, k jejímuž zajištění se pro žalobce žalovaná smluvně zavázala. Dle obsahu žaloby provedl žalobce úhradu uložené pokuty ve výši 100 000 Kč dne 3.2.2014. Tímto dnem žalobce bezpochyby nabyl vědomost o výši škody i o tom, kdo za ni odpovídá a ve vazbě na ustanovení § 106 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v tehdy platném znění, lze konstatovat, že subjektivní dvouletá promlčecí doba k uplatnění nároku na náhradu škody uplynula k datu 3.2.2016, do které žalobce náhradu škody před soudem neuplatnil. Žalovaná tak uplatňuje námitku promlčení. Žalobce zároveň stejnou škodu ze stejného titulu uplatňuje v trestní věci vedené proti osobě Ing. Tomáši Krausovi u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 57 T 10/2014, která nebyla dosud pravomocně ukončena. Žalovaná nebyla účastníkem správního řízení vedeného v této věci, nebyla žalobcem vyzvána k vypracování návrhu textu rozkladu prvoinstančního rozhodnutí ÚOHS a nebyla ani informována o rozhodnutí předsedy ÚOHS o podaném rozkladu rozhodnutí ÚOHS. Nemohla tedy žalobci ani doporučit podání žaloby proti rozhodnutí předsedy ÚOHS ze dne 9.12.2013, č.j. ÚOHS-R310/2012/VZ-23991/2013/310/MMI, protože byla a je přesvědčena o tom, že k porušení zákona v průběhu předmětného zadávacího řízení nedošlo a nedošlo k porušení zákona ani činností žalované jako mandátáře. Žalobce má k dispozici pouze rozhodnutí správního orgánu ÚOHS a předsedy ÚOHS, které vyjadřují názor tohoto orgánu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, neexistuje však názor nestranného objektivního orgánu soudní moci vyjádřený jeho rozsudkem, který by posoudil soulad postupu správního orgánu se zákonem a tím i zda došlo, či nedošlo k porušení zákona žalobcem, potažmo žalovanou jako mandátářem. Žalobce tedy nemá k dispozici ani objektivní podklad pro uplatnění smluvní pokuty dle čl. VI. odst. 3. a odst. 4 mandátní smlouvy ze dne 4.4.2011. Žalovaná upozorňovala žalobce na nedostatečnost skutkového stavu i podkladů pro uplatnění smluvní pokuty i náhrady škody dle čl. VI. odst. 3. a odst. 4 mandátní smlouvy ze dne 4.4.2011 již ve své reakci na vyúčtování smluvní pokuty a náhrady škody ze dne 5.3.2014 s fakturami č. 108 a č. 109, následně na I. upomínku ze dne 4.4.2014, v odpovědi na dopis žalobce pro odsouhlasení pohledávek ze dne 5.1.2015 i na předžalobní výzvu ze dne 5.5.2015. Z těchto písemných dokumentů jsou zřejmé důvody odmítnutí úhrady žalobcem vystavené faktury č. 109 na částku 100 000 Kč. Uznání obsahu Rozhodnutí ÚOHS a Rozhodnutí předsedy ÚOHS o porušení zákona žalobcem a s tím spojené sankce bylo výsledkem úvahy žalobce, se kterou se žalovaná neztotožňuje a podle jejího názoru proto nenastala ani situace, která by dávala žalobci oprávnění k uplatnění náhrady škody dle čl. VI. odst. 3. mandátní smlouvy ze dne 4.4.2011. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a zejména z důvodu námítky promlčení žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

3. Žalobce podal k vyjádření žalované repliku. V ní mimo jiné uvedl, že s námitkou promlčení nesouhlasí a odmítá ji. V projednávaném případě je dle názoru žalobce příčinou vzniku škody porušení povinností vyplývajících ze závazkového právního vztahu, konkrétně smluvních povinností – povinností ex contractu. K protiprávnímu jednání žalobce došlo při zadávání veřejné zakázky, k jejímuž zajištění a realizaci se pro žalobce žalovaná smluvně zavázala v mandátní smlouvě ze dne 4.4.2011, uzavřené dle § 566 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“) v souvislosti s veřejnou zakázkou „Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“ zadávanou

v užším řízení, když předmětem mandátní smlouvy bylo dle čl. I odst. 1 smlouvy zajištění a realizace zadavatelských činností vyplývajících ze zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“). Při výkonu své činnosti pro žalobce však žalovaná porušila smluvní povinnosti, vyplývající pro ni z mandátní smlouvy, přičemž žalobci jako veřejnému zadavateli, odpovědnému za dodržování zákona o veřejných zakázkách, byla uložena pokuta za správní delikt ve výši 100 000 Kč, kterou žalobce dne 3.2.2014 uhradil. S ohledem na skutečnost, že příčinou vzniku škody je porušení smluvních povinností žalovanou, k jejichž splnění se žalobci zavázala v mandátní smlouvě ze dne 4.4.2011, uzavřené dle obchodního zákoníku, vztah mezi žalobcem a žalovanou se řídí tímto zákonem, podle kterého je třeba posuzovat i promlčecí dobu žalobcem uplatněného nároku na náhradu škody. Podle § 373 obchodního zákoníku kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost. Podle § 379 téhož zákona se nahrazuje skutečná škoda a ušlý zisk. Subjektivní promlčecí doba činí dle ustanovení § 397 obchodního zákoníku 4 roky a podle § 398 téhož zákona běží ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě. Promlčecí doba k uplatnění předmětného nároku na náhradu škody tak počala v projednávaném případě běžet dne 3.2.2014, kdy žalobce provedl úhradu jemu uložené pokuty ve výši 100 000 Kč, přičemž tímto dnem tak nabyl vědomost o výši škody i o tom, kdo za ni odpovídá a uplynula dnem 3.2.2018. Jestliže žalobce uplatnil nárok na náhradu škody žalobou sp. zn. OLVV 9170/2018/moko, č. j. KUJCK 13080/2018, ze dne 24.1.2018, doručenou výše nadepsanému soudu téhož dne, je dle názoru žalobce nepochybné, že nedošlo k jeho promlčení.

4. Protože žalovaná v průběhu řízení namítla promlčení žalobou uplatněného nároku, musel se soud v první řadě zabývat důvodností této námítky, neboť důvodně vznesená námitka promlčení je důvodem k zamítnutí žaloby. Proto bylo dokazování prováděno primárně k této otázce, a pokud byly provedeny i důkazy další, které na vyřešení námítky promlčení mít vliv mít nemohou, nebyly soudem nyní hodnoceny.
5. V řízení bylo provedeno dokazování listinami, které navrhli a předložili účastníci řízení (ust. § 120 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 129 odst. 1 o.s.ř.). Na základě provedených důkazů soud dospěl k následujícím skutkovým zjištěním: Mezi žalobcem jako mandantem a žalovanou jako mandatářem byla dne 4.4.2011 uzavřena mandátní smlouva, na jejímž základě se žalovaná zavázala provést pro žalobce zadavatelské činnosti vyplývající ze zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, pro zadání podlimitní veřejné zakázky na zhotovení stavby „Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“, a žalobce se zavázal zaplatit za to žalované odměnu ve výši 39 949 bez DPH. Konkrétně se žalovaná zavázala v rámci užšího řízení k provedení činností spojených s přípravou textu oznámení o zahájení zadávacího řízení a jeho zveřejnění, činností spojených s průběhem lhůty pro podání nabídek, činností spojených s průběhem zadávací lhůty a činností spojených s ukončením zadávacího řízení (*prokázáno mandátní smlouvou ze dne 4.4.2011*). Rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17.10.2012, č.j. ÚOHS-S29/2012/VZ-19495/2012/521/JHn, byl žalobce shledán vinným za spáchání správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zák. č. 137/2006 Sb.“), kterého se dopustil tím, že v souvislosti s veřejnou zakázkou „Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“, zadávanou v užším řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 17.5.2011 pod ev. č. 600690198, nedodržel postup stanovený v ust. § 61 odst. 4 v návaznosti na ust. § 6 zák. č. 137/2006 Sb., když losování dne 21.6.2011 prostřednictvím elektronického zařízení neprovedl v souladu se zásadou transparentnosti, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel již dne 16.8.2011 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku (výrok I. uvedeného rozhodnutí), a za spáchání uvedeného správního deliktu byla žalobci uložena pokuta ve výši 350 000 Kč (výrok II. uvedeného rozhodnutí) (*prokázáno*

rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17.10.2012, č.j. ÚOHS-S29/2012/VZ-19495/2012/521/JHn ve spojení s průvodkou elektronického podání). K rozkladu žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže bylo rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9.12.2013, č.j. ÚOHS-R310/2012/VZ-23991/2013/310/MMI, rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17.10.2012, č.j. ÚOHS-S29/2012/VZ-19495/2012/521/JHn, ve výroku I. potvrzeno a podaný rozklad byl zamítnut (výrok I.) a ve výroku II. změněno tak, že za spáchaný správní delikt byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000 Kč (výrok II.). Uvedené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10.12.2013 a téhož dne nabylo právní moci (*prokázáno rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9.12.2013, č.j. ÚOHS-R310/2012/VZ-23991/2013/310/MMI ve spojení s průvodkou elektronického podání*). Žalobce zaplatil uloženou pokutu ve výši 100 000 Kč dne 3.2.2014 (*prokázáno jednorázovým příkazem k úhradě a výběrem položek bankovních výpisů ze dne 11.5.2015*). Dopisem ze dne 5.3.2014 žalobce vůči žalované uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 100 000 Kč, způsobené žalobci tím, že v důsledku jednání žalované na základě mandátní smlouvy uzavřené mezi účastníky dne 4.4.2011 mu byla ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže uložena pokuta ve výši 100 000 Kč s tím, že k úhradě náhrady škody žalobce žalované vystavil fakturu č. 000109, splatnou ke dni 20.3.2014 (*prokázáno dopisem ze dne 5.3.2014 s dodejkou a uvedenou fakturou*). Žalovaná žalobci uvedenou částku dosud nezaplatila, což nespornuje, a to ani přesto, že k tomu byla před podáním žaloby upomenuta (*předžalobní výzvou ze dne 25.5.2016 s doručenkou*).

6. Z provedených důkazů vyplývá skutkový závěr, že mezi účastníky byla dne 4.4.2011 uzavřena mandátní smlouva, na jejímž základě se žalovaná zavázala provést pro žalobce zadavatelské činnosti vyplývající ze zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, pro zadání podlimitní veřejné zakázky na zhotovení stavby „Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“, a žalobce se zavázal zaplatit za to žalované odměnu ve výši 39 949 bez DPH. Rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17.10.2012, č.j. ÚOHS-S29/2012/VZ-19495/2012/521/JHn, byl žalobce shledán vinným za spáchaní správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, kterého se dopustil tím, že v souvislosti s veřejnou zakázkou „Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“, zadávanou v užším řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 17.5.2011 pod ev. č. 600690198, nedodržel postup stanovený v ust. § 61 odst. 4 v návaznosti na ust. § 6 zák. č. 137/2006 Sb., když losování dne 21.6.2011 prostřednictvím elektronického zařízení neprovedl v souladu se zásadou transparentnosti, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel již dne 16.8.2011 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku (výrok I. uvedeného rozhodnutí), a za spáchaní uvedeného správního deliktu byla žalobci uložena pokuta ve výši 350 000 Kč (výrok II. uvedeného rozhodnutí). K rozkladu žalobce proti uvedenému rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže bylo rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9.12.2013, č.j. ÚOHS-R310/2012/VZ-23991/2013/310/MMI, rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17.10.2012, č.j. ÚOHS-S29/2012/VZ-19495/2012/521/JHn, ve výroku I. potvrzeno a podaný rozklad byl zamítnut (výrok I.) a ve výroku II. změněno tak, že za spáchaný správní delikt byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000 Kč (výrok II.). Uvedené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10.12.2013 a téhož dne nabylo právní moci. Dopisem ze dne 5.3.2014 žalobce vůči žalované uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 100 000 Kč, způsobené žalobci tím, že v důsledku jednání žalované na základě mandátní smlouvy uzavřené mezi účastníky dne 4.4.2011 mu byla ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže uložena pokuta ve výši 100 000 Kč s tím, že k úhradě náhrady škody žalobce žalované vystavil fakturu č. 000109, splatnou ke dni 20.3.2014. Žalovaná žalobci uvedenou částku dosud nezaplatila, což nespornuje, a to ani přesto, že k tomu byla před podáním žaloby upomenuta.

7. Svá skutková zjištění opřel soud o shora uvedené listinné důkazy, o jejichž pravosti a pravdivosti neměl žádných pochybností. Kromě shora uvedených důkazů soud v řízení provedl i další důkazy, avšak o tyto důkazy svá skutková zjištění neopřel, neboť dospěl k závěru, že pro rozhodnutí ve věci mu neposkytují relevantní skutková zjištění. Ani jedna z procesních stran po poučení dle ust. § 119a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen o.s.ř.), již žádné důkazní návrhy neměla, potřeba provedení dalších důkazů najevo nevyšla (ust. § 120 odst. 3 věta první o.s.ř.). Soud tedy další důkazy neprováděl, neboť dospěl k závěru, že pro své rozhodnutí získal dostatek skutkových zjištění, na jejichž základě bylo možné spolehlivě rozhodnout, proto při zjišťování skutkového stavu vyšel z důkazů, které byly před ním provedeny (ust. § 120 odst. 3 věta druhá o.s.ř.).
8. Podle ust. § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“) se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.
9. V posuzovaném případě je předmětem řízení tvrzený nárok žalobce na náhradu škody v podobě pokuty uložené žalobci v prosinci 2013 za porušení zákonných povinností v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky, které pro žalobce na základě mandátní smlouvy ze dne 4.4.2011 zajišťovala a realizovala žalovaná. Ve smyslu výše uvedených ustanovení občanského zákoníku tedy soud pro právní posouzení této věci použil zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obch. zák.“), a to i s přihlédnutím k jeho ust. § 261 odst. 2, z něhož vyplývá, že tento zákon se použije k právnímu posouzení závazkových vztahů mezi státem nebo samosprávnou územní jednotkou a podnikateli při jejich podnikatelské činnosti, jestliže se týkají zabezpečování veřejných potřeb.
10. Pokud jde o otázku promlčení nároku na náhradu škody, do 31.12.2013 existovala rozdílná právní úprava pro oblast vztahů občanskoprávních (ust. § 100 a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákona /dále jen „obč. zák.“/) a vztahů obchodních (ust. § 387 a násl. obch. zák.). Úprava v obchodním zákoníku byla komplexní a jednalo-li se o vztahy mezi podnikateli, měla přednost před úpravou občanskoprávní. To pro posuzovaný případ znamená, že se použije pouze úprava uvedená v ust. § 387 a násl. obch. zák. (a k tomu se vztahující judikatura soudů vyšších stupňů). Protože však žaloba byla k soudu podána až dne 24.1.2018, tedy za účinnosti nové právní úpravy, musel soud posoudit, jaká právní úprava se vztahuje na běh promlčecí doby, pokud by měla začít běžet ještě za účinnosti obch. zák.
11. Podle ust. § 3036 o. z. podle dosavadních právních předpisů se až do svého zakončení posuzují všechny lhůty a doby, které začaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i lhůty a doby pro uplatnění práv, která se řídí dosavadními právními předpisy, i když začnou běžet po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.
12. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že v případě, že by promlčecí doba počala běžet ještě před 1.1.2014, řídila by se její délka předchozí právní úpravou, tedy zák. č. 513/1991 Sb.
13. Podle ust. § 387 obch. zák. právo se promlčí uplynutím promlčecí doby stanovené zákonem (odstavec 1). Promlčení podléhají všechna práva ze závazkových vztahů s výjimkou práva vypovědět smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou (odstavec 2).
14. Podle ust. § 388 odst. 1 obch. zák. promlčením právo na plnění povinnosti druhé strany nezaniká, nemůže však být přiznáno nebo uznáno soudem, jestliže povinná osoba namítne promlčení po uplynutí promlčecí doby.

15. Podle ust. § 397 obch. zák. nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky.
16. Podle ust. § 398 obch. zák. u práva na náhradu škody běží promlčecí doba ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě; končí však nejpozději uplynutím 10 let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti.
17. Úprava promlčení rozlišuje subjektivní a objektivní promlčecí dobu. Protože v obchodním zákoníku není pro nároky z odpovědnosti za škodu stanovena speciální subjektivní promlčecí doba, použije se v daném případě obecná čtyřletá promlčecí doba podle ust. § 397 obch. zák. Počátek této subjektivní promlčecí doby je pak vázán na okamžik, kdy se poškozený dozvěděl jak o škodě, tak o tom, kdo je povinen k její náhradě, či na okamžik, kdy se tyto skutečnosti poškozený dozvědět mohl. Protože obchodní zákoník hovoří pouze o škodě, není potom významné, zda poškozený již na počátku plynutí promlčení doby zná přesnou výši škody. Subjektivní promlčecí doba musí být, podle úpravy uvedené v obchodním zákoníku, vždy dodržena. Uplyne-li, je právo promlčeno, i kdyby objektivní desetiletá promlčecí doba ještě neskončila.
18. Uvedené závěry, a to speciálně pro oblast obchodněprávních vztahů, jsou vyjádřeny také v judikatuře Nejvyššího soudu. Například z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.10.2011, sp. zn. 23 Cdo 2523/2011 vyplývá, že „promlčecí doba běží ode dne, kdy se poškozený dověděl o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě. Vědomost poškozeného se musí týkat obou skutečností, tj. osoby škůdce i způsobené škody. V projednávaném případě je podstatou sporu otázka, zda měl poškozený vědomost o škodě a ve kterém časovém okamžiku tato vědomost nastala. Konstantní judikatura Nejvyššího soudu se vztahuje, pokud jde o otázku výkladu počátku běhu subjektivní promlčecí lhůty u práva na náhradu škody, k výkladu ust. § 106 odst. 1 občanského zákoníku. Vzhledem k tomu, že tato konstrukce je svou povahou totožná s konstrukcí, kterou obsahuje ust. § 398 obchodního zákoníku, lze vycházet z rozhodovací praxe interpretující zmíněné ustanovení § 106 odst. 1 obč. zák. Ustanovení § 106 odst. 1 obč. zák. váže počátek běhu subjektivní promlčecí doby na vědomost poškozeného o vzniklé škodě a škůdci, tj. osobě, která za vzniklou škodu odpovídá. Obě podmínky stanovené pro počátek běhu subjektivní promlčecí lhůty pro uplatnění nároku na náhradu škody, tj. vědomost o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá, musí být splněny kumulativně. Počátek subjektivní promlčecí doby práva na náhradu škody se váže k okamžiku, kdy se poškozený dozvěděl o odpovědném subjektu a o tom, že mu vznikla majetková újma určitého druhu a rozsahu, kterou je možné objektivně vyjádřit v penězích, přičemž pro začátek běhu subjektivní promlčecí doby na náhradu škody se vyžaduje skutečná (prokázaná) a nikoliv jen předpokládaná vědomost poškozeného. K tomu dochází tehdy, když poškozený zjistí skutkové okolnosti, z nichž lze dovodit vznik škody a orientačně (přibližně) i její rozsah tak, aby bylo možné určit přibližně výši škody v penězích. Není třeba, aby znal rozsah (výši) škody přesně (např. na základě odborného posudku), nýbrž ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 obč. zák. se poškozený dozví o škodě tehdy, když má k dispozici údaje, které mu umožňují podat žalobu o náhradu škody u soudu, tj. když nabyl vědomost o rozsahu majetkové újmy vyjádřitelné v penězích, a to alespoň v přibližné sumě s možností jejího dodatečného zpřesnění. Postačuje tedy, aby poškozenému byly známy takové skutkové okolnosti, jež jsou způsobilé pro závěr o finančním vyjádření způsobené majetkové újmy. Pro podání žaloby o náhradu škody postačuje totiž i jen orientační (přibližná) znalost rozsahu (výše) škody, což vyplývá i z toho, že se výše škody zjišťuje v soudním řízení a definitivní závazný závěr o ní je obsažen až v pravomocném rozsudku (rozhodnutí ve věci 25 Cdo 1720/2010, obdobně též 25 Cdo 2508/2009, 25 Cdo 224/2010). Výklad začátku běhu subjektivní promlčecí lhůty tedy vyžaduje, aby poškozený byl schopen určit majetkovou újmu, která mu byla způsobena natolik objektivně a přesně, že je možno uplatnit právo na její náhradu u soudu“.
19. Obdobně Nejvyšší soud formuloval základní teze pro posouzení počátku běhu subjektivní promlčecí doby také v rozsudku ze dne 30.8.2012, sp. zn. 25 Cdo 2189/2011, v němž uvedl, že „pro počátek běhu subjektivní promlčecí doby k uplatnění práva na náhradu škody je rozhodné, kdy se poškozený dozví o již vzniklé škodě (tedy nikoli jen o protiprávním úkonu či o škodné události) a kdo za ni odpovídá. Dozvědět se o škodě znamená, že se poškozený dozví o majetkové újmě určitého druhu a rozsahu, kterou lze

natolik objektivně vyčíslit v penězích, že lze právo na její náhradu důvodně uplatnit u soudu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2002, sp. zn. 33 Odo 477/2001, uveřejněný v Souboru civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod C 1168). Poškozený se dozví o škodě, jakmile zjistí skutkové okolnosti, z nichž lze dovodit vznik škody a orientačně i její rozsah (tak, aby bylo možné určit přibližné výši škody v penězích) a není třeba, aby znal rozsah (výši) škody přesně, např. na základě odborného posudku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2011, sp. zn. 25 Cdo 224/2010). Pro podání žaloby o náhradu škody postačuje i jen orientační (přibližná) znalost rozsahu (výše) škody, což vyplývá i z toho, že se výše škody zjišťuje v soudním řízení a definitivní závazný závěr o ní je obsažen až v pravomocném rozsudku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 7. 2011, sp. zn. 25 Cdo 1720/2010). Počátek běhu subjektivní promlčecí doby nastává v okamžiku, kdy poškozený má k dispozici takové informace o okolnostech vzniku škody, v jejichž světle se jeví odpovědnost určité konkrétní osoby dostatečně pravděpodobnou; nejde o nespochybnitelnou jistotu v určení osoby odpovědné za vznik škody (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25.4.2006, sp. zn. 25 Cdo 359/2005 Soubor C 4273). Z uvedených judikatorních závěrů vyplývá nesprávnost názoru žalobců, že se o výši škody dozvěděli až ze znaleckého posudku a o osobě odpovědné za škodu dokonce až z pravomocného rozhodnutí ve věci. Tento názor by ostatně ve svých důsledcích zcela popřel smysl institutu promlčení.“

20. V posuzovaném případě z provedeného dokazování vyplynulo, že ke škodě došlo dne 10.12.2013, kdy bylo žalobci doručeno a zároveň nabylo právní moci rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9.12.2013, č.j. ÚOHS-R310/2012/VZ-23991/2013/310/MMI, jímž byla žalobci uložena pokuta 100 000 Kč za porušení zákonných povinností v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky, které pro žalobce na základě mandátní smlouvy ze dne 4.4.2011 zajišťovala žalovaná. Ke škodě došlo dnem právní moci uvedeného rozhodnutí proto, že právě v tento den se stalo rozhodnutí o spáchání správního deliktu žalobcem, jakož i o uložení pokuty za něj pro žalobce konečné a závazné, jinými slovy proto, že v tento den bylo postaveno na jisto, že žalobce spáchal správní delikt, a s konečnou platností byla určena sankce za jeho spáchání, kterou měl žalobce povinnost splnit. Bylo-li rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9.12.2013, č.j. ÚOHS-R310/2012/VZ-23991/2013/310/MMI, doručeno žalobci dne 10.12.2013, jak bylo uvedeno výše (v důsledku čehož došlo k nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí), je pak z této skutečnosti zřejmé, že žalobce se o škodě ve výši 100 000 Kč, jakož i o tom, že ji má povinnost nahradit žalovaná, dozvěděl právě v tento den. Námitce žalobce, že promlčecí doba začala běžet až dnem úhrady uložené pokuty, tj. dnem 3.2.2014 tedy nelze přisvědčit, neboť si tímto postupem nad rámec zákona prodlužoval běh promlčecí doby. Promlčecí doba tak v posuzovaném případě začala běžet dne 10.12.2013 a její konec připadl na 10.12.2017. Jestliže tedy žalobce podal žalobu k soudu až dne 24.1.2018, učinil tak až po uplynutí promlčecí doby svého nároku na náhradu škody. Žalobou uplatněné právo žalobce na náhradu škody je tak ve smyslu ust. § 387 odst. 1 obch. zák. promlčeno, v důsledku čehož jej nelze podle ust. § 388 obch. zák. žalobci přiznat soudním rozhodnutím, resp. žalované není možné soudním rozhodnutím uložit povinnost k uhrazení náhrady škody. S ohledem na to soud shledal námitku promlčení uplatněnou žalovanou důvodnou a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, tedy soud žalobu zamítl.
21. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy procesně zcela úspěšné žalované byla přiznána náhrada nákladů spojených se zastoupením advokátkou, které jsou tvořeny 3 úkony právní služby po 5 100 Kč (ust. § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb. /dále jen „vyhláška“/, jejíž aplikace vyplývá z ust. § 151 odst. 1 a 2 věta druhá za středníkem o. s. ř. a nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 17. 4. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/12), a to dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky, převzetí a příprava zastoupení, ust. § 11 písm. d) vyhlášky, vyjádření k žalobě, a ust. § 11 písm. g) vyhlášky, účast na jednání před soudem konaném dne 14.6.2018; výše úkonů právní pomoci je dána ust. § 8 odst. 1 ve spojení s ust. § 7 bod 5. vyhlášky, a 3 náhradami hotových výdajů po 300 Kč (ust. § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky). Celkové náklady žalované ve výši 19 602 Kč (zahrnující ve smyslu ust. § 137 odst. 3 o. s. ř. rovněž 21% daň z přidané hodnoty

z odměny advokátky a náhrady jejích hotových výdajů) byly přisouzeny v obecné pariční lhůtě (ust. § 160 odst. 1 věta první před středníkem o. s. ř.) a na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 5. Odvolání je třeba podat ve dvojitě vyhotovení.

Nesplní-li žalobce povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalovaná domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu či exekuce.

Praha 14. června 2018

Mgr. Jindřich Kysela, v.r.
Soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Žáková

Eva
Žáková

Digitálně podepsal Eva Žáková
DN: c=CZ,
2.5.4.97=NTRCZ-00024422,
o=OBVODNÍ SOUD PRO
PRAHU 5 [IČ 00024422],
ou=661, cn=Eva Žáková,
sn=Žáková, givenName=Eva,
serialNumber=P445463
Datum: 2018.07.18 10:52:57
+02'00'

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Knotkové a soudců JUDr. Kateřiny Kodetové a JUDr. Lenky Vávrové ve věci

žalobce: **Jihočeský kraj**, IČO 70890650
sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

proti
žalované: **Tercier spol. s r. o.**, IČO: 61063207
sídlem Radlická 1170/61, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátkou JUDr. Martinou Mervartovou, Ph.D.
sídlem Václavské náměstí 837/11, Praha 1, 110 00

o zaplacení 100.000 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 14. června 2018, č. j. 26 C 31/2018-83,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení 6.534 Kč k rukám advokátky JUDr. Martiny Mervartové, Ph.D., do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zaplacení částky 100.000 Kč s příslušenstvím (výrok I.), a uložil žalobci nahradit žalované náklady řízení ve výši 19.602 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalované (výrok II.).
2. Žalobce se v řízení domáhal shora uvedené částky na základě tvrzení, že tato částka představuje škodu, kterou mu žalovaná způsobila tím, že jako mandatář z mandátní smlouvy uzavřené mezi nimi dne 4. 4. 2011 nezajistila pro žalobce řádně podlimitní veřejnou zakázku na zhotovení stavby „Rekonstrukci silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“. V důsledku pochybení žalované spočívajícího v tom, že nebyl dodržen postup stanovený v § 61 odst. 4 ve spojení s § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, když losování dne 21. 6. 2011 prostřednictvím elektronického zařízení nebylo provedeno v souladu se zásadou transparentnosti, byla žalobci uložena pravomocně pokuta ve výši 100.000 Kč (poté co byla původní uložená pokuta 350.000 Kč v důsledku podaného rozkladu snížena na tuto částku). Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S29/2012/VZ-19495/2012/521/JHn ze dne 17. 10. 2012 ve spojení s rozhodnutím o rozkladu ze dne 9. 12. 2013 č. j. ÚOHS-R310/2012/VZ-23991/2013/310/MMI nabylo právní moci dne 10. 12. 2013 dnem doručení žalobci. Splatnost pokuty byla stanovena do dvou měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobce pokutu uhradil dne 3. 2. 2014. Žaloba na náhradu škody byla vůči žalované podána dne 24. 1. 2018.
3. Žalovaná se v řízení bránila tím, že v průběhu zadávacího řízení ani po jeho skončení dle mandátní smlouvy ze dne 4. 4. 2011 neměl žalobce k jejím činnostem jako mandatáře žádné připomínky ani výhrady. V rámci správního řízení o spáchání přestupku a udělení pokuty, ke kterému žalovaná zpracovávala vyjádření, byla žalobci udělena pokuta ve výši 100.000 Kč a ten ji uhradil dne 3. 2. 2014. Žaloba byla podána dne 24. 1. 2018, a s ohledem na to, že jde o náhradu škody, kde se uplatní dvouletá subjektivní promlčecí lhůta dle § 106 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, vznesla žalovaná námitku promlčení.
4. Soud prvního stupně ve svém rozhodnutí vyšel z následujícího skutkového stavu. Mezi účastníky byla dne 4. 4. 2011 uzavřena mandátní smlouva, na jejímž základě se žalovaná zavázala provést pro žalobce zadavatelské činnosti vyplývající ze zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, pro zadání podlimitní veřejné zakázky na zhotovení stavby „Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“ a žalobce se zavázal zaplatit za to žalované odměnu ve výši 39.949 Kč bez DPH. Rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17. 10. 2012, č. j. ÚOHS-S29/2012/VZ-19495/2012/521/JHn, byl žalobce shledán vinným ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, kterého se dopustil tím, že v souvislosti s veřejnou zakázkou „Rekonstrukce silnice III/1508 a 15015, průtah obcí Rapšach“, zadávanou v užším řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 17. 5. 2011 pod ev. č. 600690198, nedodržel postup stanovený v § 61 odst. 4 v návaznosti na § 6 zák. č. 137/2006 Sb., když losování dne 21. 6. 2011 prostřednictvím elektronického zařízení neprovedl v souladu se zásadou transparentnosti. Tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a zadavatel již dne 16. 8. 2011 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku (výrok I. uvedeného rozhodnutí). Za spáchání uvedeného správního deliktu byla žalobci uložena pokuta ve výši 350.000 Kč (výrok II. uvedeného rozhodnutí). Na základě rozkladu žalobce proti uvedenému rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže bylo rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 9. 12. 2013, č. j. ÚOHS-R310/2012/VZ-23991/2013/310/MMI, rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17. 10. 2012, č. j. ÚOHS-S29/2012/VZ-19495/2012/521/JHn,

ve výroku I. potvrzeno a podaný rozklad byl zamítnut (výrok I.) a ve výroku II. změněno tak, že za spáchaný správní delikt byla žalobci uložena pokuta ve výši 100.000 Kč (výrok II.). Uvedené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10. 12. 2013 a téhož dne nabylo právní moci. Žalobce pokutu uhradil dne 3. 2. 2014. Dopisem ze dne 5. 3. 2014 žalobce vůči žalované uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 100.000 Kč, která mu měla být způsobena tím, že v důsledku jednání žalované na základě mandátní smlouvy uzavřené mezi účastníky dne 4. 4. 2011 mu byla ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže uložena pokuta ve výši 100.000 Kč. K úhradě náhrady škody žalobce žalované vystavil fakturu č. 000109, splatnou ke dni 20. 3. 2014. Žalovaná žalobci uvedenou částku dosud nezaplatila, a to ani přesto, že k tomu byla před podáním žaloby vyzvána.

5. Po právní stránce soud prvního stupně zjištěný skutkový stav hodnotil za použití přechodných ustanovení zakotvených v § 3028 a § 3036 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku dle zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, konkrétně aplikoval § 261 odst. 2 téhož zákona a dále dle ustanovení vztahujících se k promlčení, konkrétně § 387, § 388 a § 397 a § 398 obchodního zákoníku. Za použití těchto ustanovení soud prvního stupně shrnul, že ke škodě došlo dnem právní moci správního rozhodnutí (10. 12. 2013), což je den, kdy bylo rozhodnutí žalobci doručeno a kdy se tedy dověděl o škodě i o tom, kdo je povinen k její náhradě jak má na mysli § 398 obchodního zákoníku. Jelikož se jednalo o obchodněprávní vztah účastníků, pak promlčecí doba se uplatní čtyřletá a počala běžet dnem 10. 12. 2013 a skončila dnem 10. 12. 2017. Žaloba byla podána dne 24. 1. 2018, tedy opožděně. Soud prvního stupně se neztotožnil s námitkou žalobce, že promlčecí doba počala běžet až dnem úhrady předmětné částky, neboť tímto postupem by docházelo nad rámec zákona k prodlužování běhu promlčecí doby. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř..
6. Proti tomuto rozsudku podal žalobce včasné odvolání a navrhl jeho zrušení. Poukázal na to, že rozsudek spočívá na nesprávném právním posouzení věci ohledně počátku běhu promlčecí lhůty. Zdůraznil, že škoda je majetková újma vyčíslitelná v penězích a tato škoda nevznikla právní mocí správního rozhodnutí, nýbrž právě až úhradou předmětné částky dne 3. 2. 2014, čímž došlo ke zmenšení majetku žalobce. Promlčecí doba tak začala běžet až dne 3. 2. 2014, kdy žalobce provedl úhradu pokuty, tímto dnem mu vznikla škoda - dověděl se o její existenci a o tom, že má povinnost ji hradit žalovaná. Žalobce poukázal na judikaturu z této oblasti, konkrétně rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 5. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1836/2001 a usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 12. 2003 sp. zn. III. ÚS 396/03. Jelikož žaloba byla podána dne 24. 1. 2018, nárok není při použití výše uvedených úvah promlčen.
7. Žalovaná navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil a uvedla, že se plně ztotožňuje s úvahou soudu prvního stupně o počátku běhu promlčecí doby ode dne 10. 12. 2013, kdy bylo doručeno správní rozhodnutí o uložení pokuty žalobci a nabylo právní moci. Na rozdíl od soudu prvního stupně má však za to, že se v projednávané věci uplatní úprava promlčecí doby dle v té době platného a účinného občanského zákoníku a tudíž i subjektivní dvouletá promlčecí doba, která uplynula dnem 10. 12. 2015, případně dnem 3. 2. 2016, pokud by odvolací soud shledal počátek běhu této lhůty až od data provedení úhrady pokuty.
8. Odvolací soud přezkoumal ve smyslu ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř. napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vydání, a aniž ve věci nařizoval jednání (§ 214 odst. 3 o. s. ř.) dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
9. Odvolací soud předně shledal, že soud prvního stupně správným a úplným způsobem zjistil skutkový stav, přičemž provedené důkazy v souladu s ustanovením § 132 o. s. ř. hodnotil jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemné souvislosti, a na tomto základě pak dospěl ke správným skutkovým zjištěním.

10. Soud prvního stupně pak zjištěný skutkový stav správně hodnotil též po právní stránce, kdy na vztah účastníků založený mandátní smlouvou ze dne 4. 4. 2011 použil ustanovení obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb., neboť dle § 261 odst. 2 tohoto zákona se obchodní zákoník použije k právnímu posouzení závazkových vztahů mezi státem nebo samosprávnou územní jednotkou a podnikateli při jejich podnikatelské činnosti, jestliže se týkají zabezpečování veřejných potřeb, zde rekonstrukce silnice III/1508 a 15015 - průtah obcí Rapsach.
11. Soud prvního stupně zaměřil správně svou pozornost na vznesenou námitku promlčení ze strany žalované postupem dle § 338 odst. 1 obchodního zákoníku, a zabýval se jak otázkou, kdy počala běžet promlčecí doba pro uplatnění nároku na náhradu škody ze strany žalobce vůči žalované i tím, jak dlouhá promlčecí doba se na tento případ vztahuje.
12. Soud prvního stupně v tomto směru přesvědčivě vysvětlil svůj závěr o tom, že je na místě za použití přechodných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., (§ 3036) aplikovat ustanovení obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. včetně délky subjektivní promlčecí doby, která je zde stanovena čtyřletá. Své úvahy o počátku běhu promlčecí doby správně opřel o vhodnou judikaturu k této otázce, která plně koresponduje i se současnou právní úpravou, kdy škoda může spočívat ve vzniku dluhu (§ 2952 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku).
13. Pro počátek běhu subjektivní lhůty u náhrady škody dle § 398 obchodního zákoníku je podstatné, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě. Tyto obě podmínky byly kumulativně splněny dne 10. 12. 2013, neboť právě doručením usnesení o udělení pokuty za správní delikt (10. 12. 2013) se žalobce dověděl o vzniku škody (rozhodnutí byl pravomocné tedy definitivní a závazné) a její výši a současně k tomuto datu věděl, kdo za ni odpovídá. Od tohoto dne počala běžet čtyřletá subjektivní promlčecí lhůta, která uplynula dnem 10. 12. 2017. Jelikož žaloba byla podána dne 24. 1. 2018, byla podána opožděně, což mělo za následek zamítnutí žaloby.
14. Shodně se vyjádřil z hlediska vzniku škody v podobě vzniku závazku Nejvyšší soud ve věci projednávané pod sp. zn. 25 Cdo 2146/2000, kde v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že samotným splněním tohoto závazku se přitom hodnota majetkového stavu nemění, neboť existující pasivum (závazek) se pouze nahrazuje odčerpáním reálných hodnot, případně aktiv; proto ani okamžik, kdy k úhradě došlo, nemá na hodnotu majetkového stavu vliv, a tedy není z hlediska vzniku škody významný.
15. S námitkou žalobkyně, že by se v daném případě měla uplatnit dvouletá subjektivní promlčecí lhůta dle zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, se odvolací soud neztotožňuje, neboť obchodní zákoník upravuje problematiku promlčení náhrady škody a lhůt pro obchodní závazkové vztahy komplexně tak, že subjektivní lhůta je čtyřletá (§ 397) a objektivní lhůta desetiletá (§ 398). Dvouletá subjektivní lhůta dle občanského zákoníku se zde tedy vůbec neuplatní.
16. Ze všech uvedených důvodů odvolací soud postupoval podle § 219 o. s. ř. a napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil, a to včetně správného výroku o náhradě nákladů řízení, který se opírá o ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř..
17. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle ustanovení § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. tak, že právo na jejich náhradu přiznal žalované. Náklady žalované sestávají z odměny zástupkyně žalované (advokátky) ve výši 5.100 Kč podle ustanovení § 7, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) za 1 úkon právní služby (vyjádření k odvolání). Advokátce dále náleží paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za 1 úkon po 300 Kč podle § 13 odst. 1, 3 AT a 21 % DPH. Celkem tak náklady řízení na straně žalované činí 6.534 Kč. Tuto částku je žalobce povinen zaplatit žalované do 3 dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) k rukám advokátky (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání zkoumá dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 4. prosince 2018

JUDr. Jana Knotková v. r.
předsedkyně senátu

5

č.j.: KVVJK 3879J/2016

op. zn.: OLVV 126781/2016/jiru1

34 C 211/2015 – 19

U S N E S E N Í

Obvodní soud pro Prahu 5 rozhodl předsedou senátu JUDr. Ing. Petrem Pacholíkem jako samosoudcem ve věci žalobce: **Jihočeský kraj**, IČ: 70890650, sídlem České Budějovice, U Zimního stadionu 1952/2, proti žalovanému: **Tercier, spol. s r.o.**, IČ: 61063207, sídlem Praha 5, Radlická 1170/61, o **zaplacení 47.937,60 Kč s příslušenstvím**,

t a k t o :

I. Soud schvaluje **smír** následujícího znění :

„Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 47.937,60 Kč s ročními úroky z prodlení ve výši 8,05 % z částky 47.937,60 Kč od 21.3.2014 do zaplacení, a na náhradě nákladů řízení částku 1.000,- Kč, a to vše do 3 dnů od právní moci usnesení o schválení smíru.“

II. Žalobci se na soudním poplatku vrací částka 1.397,- Kč, kterou vyplatí Obvodní soud pro Prahu 5 po právní moci tohoto usnesení o schválení smíru.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 5 dne 17.6.2015 domáhal na žalovaném zaplacení zažalované částky představující smluvní pokutu za porušení mandátní smlouvy.

Účastníci při jednání dne 9.3.2016 vyjádřili ochotu uzavřít smír ve výroku usnesení uvedeného znění, který soud podle ust. § 99 o.s.ř. schválil, neboť není v rozporu s právními předpisy.

S ohledem na ust. § 10 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v účinném znění, podle něhož soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek snížený o 20 %, nejméně však o 1.000,- Kč, v případě schválení smíru mezi účastníky řízení před tím, než je ve věci rozhodnuto, soud vrátil část soudního poplatku poníženého o 1.000,- Kč.

P o u č e n í : *Proti výroku I. tohoto usnesení není odvolání přípustné (§ 202 odst. 1 písm. h) o.s.ř.).*

Proti výroku II. tohoto usnesení lze podal odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí u soudu.

V Praze dne 9. února 2016

(křežna)

JUDr. Ing. Petr Pacholík, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
L. Svobodová

Lucie Svobodová

Digálně podepsal Lucie Svobodová
DN: c=CZ, o=OBVODNÍ SOUD PRO PRAHU 5 IČ 00044221, ou=596, cn=Lucie Svobodová, serialNumber=130022
Datum: 2016.03.17 09:41:48 +01'00'